

Het huis van Annemieke en John den Exter

ZO LEUK IS WONEN IN EEN LOFT

Annemieke en John den Exter wonen, samen met hun twee zoontjes Emile en Clemens, in een loft. Midden in hun woonkamer staat een grote zuil als ondersteuning van het plafond, de wanden van de slaapkamer lopen schuin en alle buitenmuren zijn opgetrokken uit rode baksteen. Zo'n bijzonder appartement vraagt gewoon om een bijzonder interieur.

Na haar opleiding MO tekenen aan de Haagse Koninklijke Academie vertrok Annemieke den Exter twaalf jaar geleden naar New York. Na verschillende banen in de modebranche te hebben gehad richtte ze daar een eigen modebedrijf op en introduceerde ze haar eigen modemerke: "Annemieke". John den Exter volgde haar zes jaar geleden naar 'The Big Apple'. Nu runnen ze samen het bedrijf: Annemieke ontwerpt de tricot mannen- en vrouwenkleding, John neemt de zakelijke kant voor zijn rekening. Tot nu toe is hun bedrijf een succes gebleken: er is veel belangstelling voor de kledingcollecties, met name in Californië en de zuidelijke staten van Noord-Amerika.

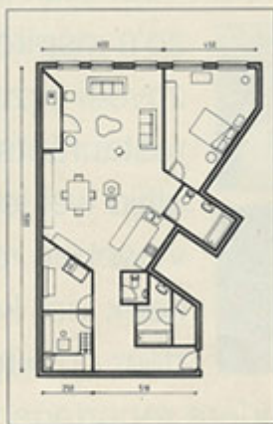
Sinds drie jaar wonen Annemieke en John met hun zoontjes Emile (1) en Clemens (4) in een zogenaamde 'loft', vlak bij New Financial Centre en op een steenworp afstand van de rivier de Hudson. Lofts waren oorspronkelijk bedrijfsruimten voor onder andere de grafische industrie en de textielindustrie. Na het verdwijnen van een aantal industrieën werden veel lofts in gebruik genomen door kunstenaars en galeriehouders. Inmiddels zijn lofts geliefde plekken om in te wonen, dit vooral vanwege de mogelijkheden ze te verbouwen tot indrukwekkende appartementen. Kenmerkend voor lofts zijn de rode bakstenen muren. Net als één of meer zui-

Annemieke en John den Exter met Clemens en Emile. Annemieke en John runnen samen een modebedrijf: de een ontwerpt, de ander is verantwoordelijk voor de zakelijke kant.

Annemieke en John wonen in een loft, vlak bij het Financial District.

Opvallend in de vierkamer-loft zijn onder andere de schuinlopende wanden.

Kenmerkend voor een loft zijn rode bakstenen muren en één of meer zuilen die het plafondoppervlak dragen. Annemieke en John hebben de zuil die midden in hun woonkamer staat zachtgeel geschilderd. Voor de zuil staat een stoel met leesplankje, bekleed met plastic.

Meubels en accessoires uit de jaren vijftig vormen samen de basis

len die het plafondoppervlak moeten dragen. Ook staan de wanden vaak schuin. Het pand met de loft van Annemieke en John, het hoogste gebouw in New York zonder staalconstructie, werd vroeger gebruikt als specerijpakhuis. Nu bestaat het uit vijfendertig appartementen waar veelal creatieve mensen wonen: ontwerpers, regisseurs en kunstenaars. Een inspirerende omgeving. Een aantal stoelen en tafels uit de jaren vijftig en een grote verzameling vazen en schalen, ook uit die tijd, vormen de basis van het interieur van Annemieke en John: een zithoektafel in de vorm van een schilderspalet, een dressoir, een draadfauteuil, een ladenkast en een stoel compleet met leesplankje. Alle meubels komen in grote lijnen overeen met de mode die Annemieke ontwerpt. Ze zijn simpel van vorm en zonder des-sins. In kleur en belijning laat Annemieke zich noch in haar werk, noch in haar interieur door

trendkaarten beïnvloeden. Uitzondering op alle fifties-meubels in de woonkamer vormt het zwarte boekenrek van Philippe Starck: een strak vormgegeven ontwerp dat prima in het interieur past. Nog een opvallend element in de woonkamer zijn de 'whirli-gigs': grote en kleurige houten poppen uit Arkansas die daar als vogelverschrikkers worden gebruikt. In het interieur van Annemieke en John zijn het ware kunstobjecten. Toen Annemieke en John de loft kochten, hoefde er niet zoveel aan te gebeuren. De woning verkeerde in goede staat. Alleen voldeed de bruine kleur van de keuken niet aan hun wensen. Aanleiding om alle kastjes opnieuw te schilderen, maar nu in verschillende kleuren: rood, geel, lichtgrijs, donkergrijs en bruin. Dat gaf een vrolijk Mondriaan-achtig effect. Op het gele buffet, dat in veel Amerikaanse keukens voorkomt, kwamen witte tegels, rondom een rand zwarte tegels.

De woonkamer is ingericht met meubels en accessoires uit de jaren vijftig: een salontafel in de vorm van een palet, een kuisstoeltje en een lamp met een beschilderde voet.

In Arkansas doen ze dienst als vogelverschrikkers, deze 'whirli-gigs'. Annemieke en John gebruiken ze als decoratie.

De keukenkastjes zijn in verschillende kleuren geverfd, wat een Mondriaan-achtig effect heeft.

Een gedurfde combinatie: fifties-tafel en -stoelen met het strak vormgegeven boekenrek van Philippe Starck.

Schuine wanden vragen om slimme oplossingen

Op die in de keuken na zijn alle binnenwanden wit geschilderd: in de woonkamer en alle slaapkamers. De zuil die midden in de woonkamer staat, is geel geschilderd, de houten planken zijn vervangen door parket. De rode bakstenen muren zijn gelaten zoals ze waren en worden gebruikt om foto's en kunstwerken in zelf gemaakte lijsten aan op te hangen.

Ruimtewinnend in de kinderkamer: de hoogslaper.

In een hoek is met planken extra afzetruimte gecreëerd.

Opvallend in de slaapkamer zijn de schuine wanden. Op het bed ligt een oude bedrukte deken uit Peru. Achter het bed hangt een Amerikaanse quilt.